

अस्थानतः चाङ्गलगृहात् हीनतः चौर्यतः कुत्सितात् अदित्ततः कदर्यात् अभिषङ्गात् अत्यापहात् श्वानं लभते तेनापितैर्नैव दंडः सहितव्यः सोढव्य एव ननु दातुर्मम दोषोस्तीति भावः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥
 ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

श्रपच उवाच अस्थानतो हीनतः कुत्सिताद्वा तद्विद्वांसं बाधते साधुवृत्तं ॥ श्वानं पुनर्योलभतेऽभिषङ्गात्तेनापि दंडः सहितव्य एव ॥ ११ ॥ भीष्म उवाच एवमुक्त्वा निववृते मातङ्गः कौशिकं तदा ॥ विश्वामित्रो जहैरैव रुतबुद्धिः श्वजाघनी ॥ १२ ॥ ततो जग्राह स श्वाङ्गं जीवितार्थं महामुनिः ॥ सदारस्तामुपाहृत्य वनेभ्यो कुमियेषसः ॥ १३ ॥ अथास्य बुद्धिरभवद्विधिना हं श्वजाघनी ॥ भक्षयामि यथाकामं पूर्वसंतप्य देवताः ॥ १४ ॥ ततोऽग्निमुपसंहृत्य ब्राह्मेण विधिनमुनिः ॥ ऐन्द्राग्नेयेन विधिना चरुं श्रपयतस्वयं ॥ १५ ॥ ततः समारभत कर्म देवं पित्र्यं च भारत ॥ आहूय देवानिन्द्रादीन् भागं भागं विधिक्रमात् ॥ १६ ॥ एतस्मिन्नेव काले तु प्रवर्षसवासवः ॥ संजीवयन् प्रजाः सर्वा जनयामास चौषधीः ॥ १७ ॥ विश्वामित्रोऽपि भगवांस्तपसा दग्धकिल्बिषः ॥ कालेन महता सिद्धिमावाप परमाद्भुता ॥ १८ ॥ संहृत्य च तत्कर्म अनास्वाद्य च तद्भुविः ॥ तोषयामास देवांश्च पितृंश्च द्विजसत्तमः ॥ १९ ॥ एवं विद्वानदीनामा व्यसनस्थो जिजीविषुः ॥ सर्वोपायैरुपायज्ञो दीनमात्मानमुद्धरेत् ॥ २० ॥ एतां बुद्धिं समास्थाय जीवितव्यं सदा भवेत् ॥ जीवन्मुण्य मवाप्नोति पुरुषो भद्रमश्नुते ॥ २१ ॥ तस्मात्कैतियविदुषा यमायमं विनिश्चये ॥ बुद्धिमास्थाय लोकेऽस्मिन् वर्तितव्यं रुतात्मना ॥ २२ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि विश्वामित्रश्रपचसंवादे एकचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४१ ॥ ॥ १४२ ॥ युधिष्ठिर उवाच यदि घोरं समुद्दिष्टमश्रद्धेयमिवानृतं ॥ अस्ति हि द्रस्युर्मर्यादायामहं परिर्वर्जये ॥ १ ॥ संमुद्यामि विषीदामि धर्मो मे शिथिलीकृतः ॥ उधमं नाधिगच्छामि कदाचित्परिंसां त्वयन् ॥ २ ॥ भीष्म उवाच नैतच्छ्रुत्वा गमादेव तव धर्मानुशासनं ॥ प्रज्ञासमवहारोऽयं मे शिथिलीकृतः ॥ उधमं नाधिगच्छामि कदाचित्परिंसां त्वयन् ॥ ३ ॥ बल्लभः प्रतिविधातव्याः प्रज्ञाराज्ञा ततस्ततः ॥ नैकशाखेन धर्मं गणयन् त्रैषां संप्रवर्तते ॥ ४ ॥

क्रोमीत्यर्थः ॥ २ ॥ एतदागमादेव श्रुत्वा तव धर्मानुशासनं मया कृतमिति नास्ति किंतु प्रज्ञायाः समवहारः निष्ठा कल्पितेयमित्यर्थः एतद्विद्वाद्वादिद्विधेयं अपितु कविभिरकरणे महान्तं दोषं पश्यद्भिः कल्पितमिति भावः ॥ ३ ॥ ततस्ततः कोकिलवराहवृकसिंहादिव्यः शिषित्वा यन्नया सुप्रज्ञासु अनुष्ठेयानां सुप्रज्ञासु अर्जुनोऽपलक्षितानां संप्रवर्तते ताः प्रज्ञाः बल्लभः प्रतिविधातव्याः संति ॥ ४ ॥